

en Bestemmelse om, at Forstærkningsmandskabet i Kjøbenhavn, naar det staaer i Borgervæbningen, ikke kan blive frit for Tjeneste i Forstærkningen; det vilde være det Samme som at slaae Borgervæbningen ihjel, og det troer jeg ikke, det vil være rigtigt at gjøre gjennem en Bestemmelse i Børnepligtsloven. Der har, som de ærede Medlemmer ville vide, været afholdt en Session over Forstærkningsmandskabet, og der har det viist sig, at der er fuldstændigt tilstrækkeligt Mandskab til at fylde vor Hærs Forstærkningscadrer, uden at berøve Kjøbenhavns Borgervæbning det Forstærkningsmandskab, som er ansat der. Det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (C. Rimestad) savnede en Bestemmelse om, at ingen Børnepligtig imod sin Villie kunde udtages til Officeersoppasser. Jeg har ikke Noget imod en saadan Bestemmelses Optagelse, og man vil jo let kunne finde det Sted, hvor den kunde passe ind i Loven. Naar det samme ærede Medlem meente, at man i § 3 kunde udelade Ordene „dømte paa Vren“, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Straffeloven i for kort Tid har været i Virksomhed til, at der ikke kunde findes — og rimeligviis ogsaa findes — Personer, hvorpaa denne Bestemmelse, der jo gaaer ud paa en Udsettelse af Nullen, maa være anvendelig. Børnepligtsloven af 1861 gik ud paa, at de Vedkommende skulde blive staaende i Nullen, medens det her er foreslaaet, at de skulle udslættes, og der maa derfor ganske viist være mange Børnepligtige, paa hvilke denne Bestemmelse kan blive anvendelig. Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være rigtigt at vedligeholde disse særlige Straffe-Arbejdscolonner, har jo været drøftet fra forskjellige Sider. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke er bleven rokket i min Overbeviisning om, at der egentlig ikke er nogen Brug for saadanne Arbejdscolonner, og jeg troer altsaa, at det af Hensyn til at lette Kullespørelsen vil være langt at foretrække, at visse Personer udslættes af Nullen; Vedkommende vilde nok søle, at dette ikke bliver betragtet som en Begunstigelse. — Det ærede Medlem fra Odense (Ernst) gjorde en Bemærkning om, at den Frist af 3 Døgn, som § 28 i Lovb. kastet under almindelige Forhold giver den Børnepligtige forud for Opbrud fra Hjemmet,

var for lang; men naar det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at der udtrykkelig staaer: „Under almindelige Forhold“, troer jeg, vi let vilde blive enige om, at 3 Døgn dog ikke er for lang en Frist; thi netop naar det udtales i Lovb. kastet, at under almindelige Forhold er Fristen 3 Døgn, ligger deri den Modsetning, at under ekstraordinaire Forhold kan Fristen blive kortere. Det var maaskee ogsaa kun en udtrykkelig Bestemmelse i denne Retning, som det ærede Medlem savnede. Jeg skal ikke trætte det høie Thing længere; jeg troer, at jeg omtrent har omtalt de væsentligste af de fremsatte Indvendinger; men i hvert Fald er det jo Punkter, som maaskee allerbedst drøftes i et Udvalg.

Sylvester Jørgensen: Uagtet jeg er noget daarlig stillet til at tage Ordet idag ved første Behandling, da jeg ikke har gennemlæst Motiverne og først idag under Mødet har læst Lovforslaget, er der dog nogle enkelte Punkter, som jeg ikke kan undlade at berøre. Jeg har ikke fuldstændigt kunnet tiltræde den Roes, der i det Hele taget er tildeelt den høitærede Minister for Forslaget. Der findes i § 22 en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at tvende Børnepligtige, som i samme Udskrivningskreds ere udstrevne for samme Aar og have Vedtegning om samme Tjenestedygtighed, kunne indbyrdes bytte Nummer. Foraauidt denne Bestemmelse alene kunde henføres til § 16 i Armeeloven, hvor Nummerbytning er tilladt for Garnisonstjeneste og blot for denne, saa vilde der vistnok ikke være Noget derimod at sige, men for dette Tilfælde synes jeg, at denne Bestemmelse enten ikke skulde have staaet her, eller at den, foraauidt den stod her, maatte have været henført til dette enkelte Tilfælde. Jeg tænker mig, at det kan have den praktiske Virkning, at naar der er tildeelt Batalionerne det Mandskab, som Loven foreskriver, at der skal tildeles dem, og der endnu er noget af Mandskabet tilovers, at en Deel af Mandskabet paa Grund af denne Paragraph i Børnepligtsloven da kan bytte sig fri for den foresatte Uddannelse; hvis dette blev Tilfældet, som det, saavidt jeg skjønner, vilde blive, saa vilde det, saavidt jeg kan see, gjøre et ikke ube-